

Спортивна газета

НАГОРОДЖЕНА
ПОЧЕСНОЮ
ГРАМОТОЮ
ПРЕЗИДІ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ВИХОДИТЬ
З 18 КВІТНЯ 1934 РОКУ

ОРГАН ДЕРЖАВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ПО ФІЗИЧНІЙ
КУЛЬТУРІ І СПОРТУ І УКРАЇНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ РАДИ ПРОФСПЛОК

2 липня 1987 р. четвер

№ 78 (5538)

Ціна 3 коп.

В нових умовах діяти по-новому

Сьома сесія Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання

Процес оновлення, що проходить у країні, вбирає в себе дедалі ширше коло проблем, заходило нові пласти життя — політичні, економічні і соціальні. Перебудова спрямована на насамперед на те, щоб надати суспільному розвитку могутнього імпульсу прискорення. Питання про активну, широку, сміливу участь усіх радянських людей в докорінному оновленні всіх сфер життя країни стало основним у дискусії, яка розгорнулася на сьомій сесії Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання. 30 червня вона продовжила роботу в Кремлі. Обрані народом збиралися на друге спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Опесками зустріли депутати і гості товариші Горбачов М. С., Вороніков В. І., Громіко А. А., Зайкова Л. М., Лигачов Е. К., Ніконова В. П., Рижкова М. І., Слюньова М. М., Соломеченко М. С., Чебрикова В. М., Шеварднадзе Е. А., Шербицького В. В., Яковлева О. М., Демичева П. Н., Долгих В. І., Єльцина Б. М., Соловйова Ю. П., Таїзіна М. В., Язова Д. Т., Бірюкову О. П., Добриніна А. Ф., Лук'янова А. І., Медведєва В. А., Разумовського Г. П., Капітонова І. В.

Головуючий оголошує запитання, що надійшли від депутатів Ведернікова М. І., Перкуна А. С., Баханової В. А., Додонова О. О., Лебедєвої В. А., Муєвїдаєте Р. В., Кіну-

мова А. У. У зв'язку з тим, що вони стосуються діяльності уряду СРСР, приймається рішення передати їх у Ряду Міністрів СРСР з тим, щоб відповіді на запитання було дано в ході сесії.

На роздільних засіданнях палат було завершено обговорення доповіді про перебудову управління народним господарством на сучасному етапі економічного розвитку країни. Депутати прийняли відповідну постанову Верховної Ради СРСР у цьому питанні.

Приймається Закон СРСР про державне підприємство (об'єднання), який вводиться в дію з 1 січня 1988 року.

Потім депутати приступили до розгляду проекту Закону про всенародне обговорення важливих питань державного життя. З доповіддю в цьому питанні виступив член Політбюро ЦК КПРС Голова Президії Верховної Ради СРСР А. А. Громіко.

Закріплення в чітких рамках Закону порядку всенародного обговорення життєво важливих питань, підкреслювали в дебатах промовці, створить міцні правові гарантії для участі громадян у підготовці державних рішень. Розроблений механізм дасть змогу максимально врахувати громадську думку, зробити її визначальною при підготовці особливо значимих актів. Важливо, відзначалося, не перетворити всенародне обговорення законопроектів у формальну процедуру. Необхідні

умови для широкої участі кожної людини в розробці передбачуваних рішень повинні забезпечити насамперед Раді народних депутатів, інші державні органи, керівники підприємств, установ разом з громадськими організаціями, засобами масової інформації.

Після обговорення проекту депутати прийняли Закон СРСР про всенародне обговорення важливих питань державного життя. З доповіддю про проект Закону СРСР про порядок оscarження в суд неправомірних дій службових осіб, які ущемлюють права громадян, виступив секретар ЦК КПРС, голова Комісії законодавчих передбачень Раді Союзу Г. П. Разумовський.

З доповіддю про проект Закону СРСР про порядок оscarження в суд неправомірних дій службових осіб, які ущемлюють права громадян, виступив секретар ЦК КПРС, голова Комісії законодавчих передбачень Раді Союзу Г. П. Разумовський.

Всімірний захист прав людини, підкреслювали в дебатах депутати, — важлива ланка в ланцюгу справжніх цінностей соціалістичного ладу. Однак, говорили вони, досі в практиці допускаються серйозні відступи від правових норм, не подано проявів бюрократизму й тяганини, бездушного ставлення до людей. Проект нового законодавчого акту надає право громадянам звертатися в суд з широкого кола питань. Дістав скасування промовців і встановлений короткий строк, протягом якого суд повинен розглянути скаргу, — десять днів. Відзначалося необхідність при судочинстві в кожному конкретному випадку не тільки добиватися істини, але і вста-

новляти причини порушень, сприяти приведенню в дію усіх резервів зміцнення законності, гласності, демократизму.

Обговоривши проект, депутати прийняли Закон СРСР про порядок оscarження в суд неправомірних дій службових осіб, які ущемлюють права громадян, який вводиться в дію з 1 січня 1988 року.

Відповіді на запитання, поставлені депутатами на ранковому засіданні, дали перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Держраджпрому СРСР В. С. Мураховський, міністр хлібопродуктів СРСР О. Д. Будика, голова Держкомітету СРСР по праці і соціальних питаннях І. І. Гладкий.

По доповіді секретаря Президії Верховної Ради СРСР Т. М. Ментешавїлї депутати затвердили укази Президії Верховної Ради СРСР і прийняли відповідні закони і постанови.

Депутатам було повідомлено, що на адресу сесії надійшло понад 7 тисяч листів і телеграм громадян. Вони містять ділові пропозиції і побажання щодо питань, які обговорювалися на сесії. Багато з них взято до уваги під час підготовки документів сесії. Надійшли також прохання особистого характеру і скарги, які розглядаються у встановленому Законом порядку.

На цьому сесії Верховної Ради СРСР закінчила роботу.

(ТАРС).

(ТАРС).

Радянсько-індійський фестиваль Дружба і співробітництво

Новим свідченням міцної дружби між радянським та індійським народами стало підписання 1 липня в Москві протоколу про двостороннє спортивне співробітництво на 1987—1988 роки. З радянської сторони його підписав голова Держкомспорту СРСР М. Грамов, з індійської — міністр молоді і спорту М. Алава.

ПРОТОКОЛ передбачає подальший розвиток традиційних спортивних зв'язків, у тому числі обмін командами, тренерами і спеціалістами, організацію товариських змагань і спільних тренувань з цілого ряду видів спорту. Особливе місце в протоколі посідають питання надання допомоги зі створення й обладнання великого спортивного центру на півдні Індії, в місті Бангалор.

Нинішній протокол — уже третій за лямом, — сказала Маргарет Алава. — Перший був підписаний в 1982 році, другий в 1985. І можна з задоволенням відзначити, що всі пункти, зафіксовані в них, були втілені в життя. Сподіваємося, що й нинішня угода принесе користь нашим країнам. Втім, буде правильніше сказати, що вона вже діє, вже приносить користь.

(Кор. ТАРС).

офіційний розділ
У напруженому ритмі

Три дні перебувала на Закарпатті чергова група пропагандистів фізичної культури і спорту з Києва. Працювала вона у надзвичайно напруженому ритмі — на виступі у чудовий Палац піонерів, потім переїзд до Берегового, зустріч з механізаторами колгоспу «Шлях Леніна», — зустріч з колективами фізкультури Іршави, Мукачеваго...

Відділ пропаганди і агітації Держкомспорту УРСР, Закарпатський обласпорткомітет, Республіканська та обласна організації товариства «Знання» продовжили цікаве починання — проведення Тижнів пропаганди фізичної культури і спорту по черзі в усіх областях республіки. Цього разу на Закарпатті були гравець

кіського «Динамо» довоєнних років, учасник «матчу смерті» М. М. Гончаренко, олімпійський чемпіон, кандидат педагогічних наук С. Л. Фесенко, доцент Київського медичного інституту, кандидат педагогічних наук В. В. Макареня.

Не важко згодатися, що в такому футбольному краї, як Закарпаття, найбільший ентузіазм викликала саме розповідь М. М. Гончаренка. А улавлені плавець Сергій Фесенко не міг втриматися, щоб не випробувати, наскільки швидко «вода в басейнах райцентрів і навіть у піонерському таборі «Юність» Мукачівського району. Наступний спортивний десант Держкомспорту УРСР і Республіканське товариство «Знання» запланували на серпень.

Новина, що кореспондент приїзав, миттю облетіла школу. За три хвилини весь десятий клас зібрався в повному складі.

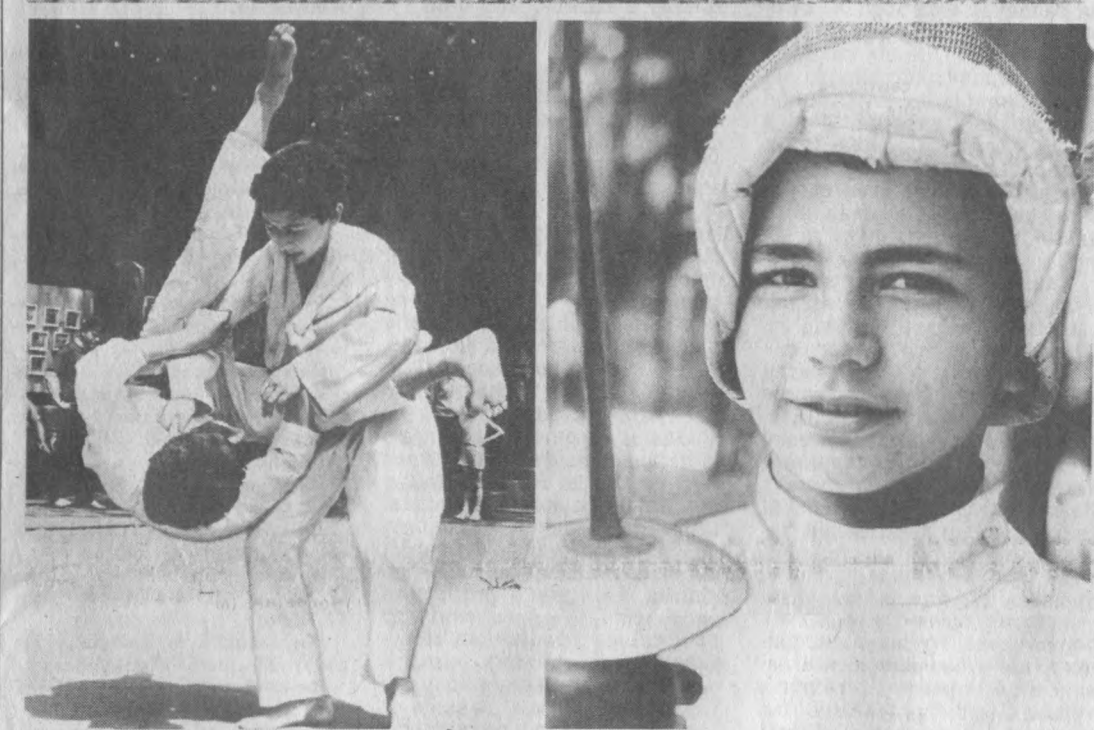
З боєм і тривогою говорили старшокласники про байдужість дорослих, про ціна багаторічні обіцянки, ціна яких, як з'ясувалося, ляманий гірш. У чому річ?

В листі до редакції, з підписом майже 80 учнів від сьомого до десятого класу, йшлося про спортивний зал. Збудувати його обіцяють уже понад десять років. Навіть батьки деяких школярів серед юнацьких спогадів зберегли й ці обіцянки.

Вчаслав Герасимович Козачук — голова колгоспу імені Калініна Здобунівського району Ровенської області, на території якого знаходиться Ступніська середня школа, очолив господарство кілька років тому. З перших днів роботи Вячеслав Герасимович, вникнувши в проблему, вирішив довести справу з будівництвом спортивної залу до кінця.

В жовтні 1985 року підписали договір, за яким правління зобов'язувалося до кінця наступного року сформувати документацію й спорудити найбільш спортивний зал. Тут можна було б проводити уроки, якби не висота приміщення — 2,5 метра, якби не стовпи, що тримають стелю і розділяють кімнату навпіл, якби не підлога, що з декількох місць провалюється під ногами... На шкільному підвір'ї, щоправда, є два примітні ігрові май-

фоторепортаж

Ринг на ярмарку

ГУДЕ, вирує ярмарок. І чого тут тільки немає! Та не тільки прилягли ваблять до себе. Ось виступають артисти лялькового театру. Поряд грають музики — весілля. Зацікавили тебе народні атракціони — що ж, спробуй свої сили і спритність. Це — буквинський ярмарок у Чернівцях.

Не нудували тут і любители спорту. Про них подбала обласна рада ДОСТ профспілки. Бері до рук ракетку і грай у настільний теніс. Тут можна було побачити і родинні команди.

Кандидати у майстри П. Е. Богомольний та М. Ю. Бродський дали сеанс одночасної гри в шахи. Не відставали і шашкисти. Майстер спорту Г. С. Когановський зіграв аж 30 партій і тільки в одній взнав себе переможцем.

А яке ж свято без футболу! Спортивну програму доповнив матч на першості області між «Автомобілістом» і «Кварцем». Відбувся і волейбольний турнір. На паркових алях змагалися наймолодші — метели м'яз бігли, провели заїзди на велосипедах.

Боксери, дзюдоїсти, каратісти, мотоциклісти, дельтапланеристи — всі вони не просто демонстрували майстерність. Немов закликали численних глядачів і собі спробувати вийти на ринг чи гоночну трасу. Хтозна, можливо, дехто з присутніх саме того дня і вирішив записатися до секції.

Л. БЕРЕЗА.

ЧЕРНІВЕЦЬ.

День республіки

Перший знову Іванчук

ЦІКАВИЙ шаховий турнір відбувся у трускавецькому Палаці культури. На старт вийшли такі відомі гротейстер, як лівів'яни О. Білявський та А. Михальчшин, мінчанин В. Купрейчик, москвич Ю. Разуваєв, міжнародний майстер лівів'янин В. Іванчук. В останній момент ще одного лівів'янина гротейстера Й. Дорфмана, який повернувся з турніру в Югославії, замінив земляк майстер Ф. Пешін.

Спочатку шахісти провели одноколовий турнір, у якому найсильнішим виявився В. Іванчук і О. Білявський, що набрали по 4 очка з шести можливих.

Потім турнір мав експериментальний характер. У наступних поєдинках кожному з учасників надавалося обдумувати по 30 хвилин. До того ж грати доводилося тільки задані дебютні варіанти. І знову найкращим був 17-річний В. Іванчук, який цілеспрямовано готується до юніорського чемпіонату світу, що відбудеться в липні на Філіппінах.

Всі шахісти залишилися задоволені своїм перебуванням у Трускавці й дали згоду наступного року вийти на старт всесоюзного турніру вже з участю чотирнадцяти шахістів.

М. ВАСИЛЬЄВ.

Лівів (телефоном).

старт надій

А тепер — фінал

УІІ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ЗМАГАННЯ ДИТЯЧИХ СПОРТИВНИХ ІГОР «СТАРТИ НАДІЙ». Фінал. 17—26 червня. Одеса. Поневський табір «Молода гардія». 14 команд шостих класів. Близько 300 учасників. Головний суддя — Н. Пономарьова (всесоюзна категорія, Київ).

ПЕРЕД початком республіканського фіналу центральний штаб «Стартів надій» повідомив, що на всеукраїнських змаганнях України представлятимуть п'ять місцевих команд шестикласників та чотири сільські. Отже, боротьба розгорнулася гостра. Приміром, шестикласники з села Шпичків Києво-Святошинського району Київщини виграли три види з восьми, але виявилися тільки третіми в загальному залку.

Кращими же серед сільських школярів стали учні Кам'янської середньої школи Запорізької області. І раніше команди з цього села перемогли на республіканських фіналах. Нині ж заборжці невпевнено почувалися тільки у секторі для стрибків.

Головним сюрпризом «Стартів надій» вважатимемо перемогу серед міських класів учнів бердичівської школи № 10. Юні спортсмени Житомирщини були кращими у п'яти видах програми.

Основні конкуренти бердичівці — учні 72-ї Харківської школи компенсували серйозне відставання лише завдяки відмінній плавальній підготовці та успіхам у силіовій гімнастиці. Отже, кращі одержали північні на всеукраїнський фінал популярних дитячих ігор. Однак і призери, і ті, хто за ними, не показали всьобної підготовки, яка мала бути в найспортивніших класах республіки. До з'ясування цієї проблеми газета повернеться найближчим часом.

Д. ФЕЙШТЕР, громадський кореспондент «Спортивної газети».

А. РИВАК.

Одеса (телефоном).

Орбита змагань бокс і крокувати далі!

Три золоті, дві срібні і три бронзові нагороди. Такий підсумок виступу збірної УРСР на всесоюзній молодіжній (не старше 22 років) першості. Краще за наших земляків у Ленінграді виступили лише команди РРФСР.

ТА ПОРАДУВАЛИ не тільки оці цифри. Лідери збірної республіки продемонстрували і хорошу техніку, і добрі волевольності. Протистояли ж їм у ряді боїв сильні, досвідчені суперники. Донецький динамівець О. Кирилович торк виграє у Ленінграді великий міжнародний турнір. Нині він у фіналі ваги до 48 кг боксиував проти досвідченого В. Сагіндікова з Казахстану. Все вирішувалося наприкінці зустрічі. Точнішим і швидшим був Олександр.

Фінальний бій у категорії до 75 кг Р. Зауличний (Лівів, профспілка) проводив проти чемпіона РРФСР С. Лазебного. Одного одного знають добре. Рівний поєдинок. Першим не витримав Лазебний, рушивши у рішучу атаку. Ростислав відповідав зустрічними серіями, вмילו захищався і переміг.

В очак зростає Зауличний (тренер П. Василько), виграючи тільки цього року турніри в Монголії, Фінляндії, Індонезії.

Та найцікавішою була сенсація, що сталася в турнірі надважковаговиків. І підписав армієць з Дніпропетровська С. Кравченко. Фахівець невисокою розцінювали шанси чемпіона УРСР, малавоваговця на всесоюзному рингу.

Спершу він у відмінному стилі подолав А. Попова з РРФСР. У півфіналі Сергій зустрічався з Г. Юшківчуком. Досвідчений майстер з Литви, призер розіграшу Кубка країни поступився і в швидкості, і в стійкості, і зрештою в кількості завдань ударів.

Найсильніший важковаговик у команді РРФСР О. Ашкімкін усі бої в Ленінграді виграє за лямю перевагою. Що протиставить йому Сергій? У фіналі дніпропетровець добре діяв під час зустрічних атак і точним ударами набрав очки. Кравченко, між іншим, назвали кращим на звітній першості. Втім, не переоцінюватимемо його перший алет на всесоюзному рингу. Хоча хлопцеві до снаги стати гідним дублером О. Яругіна, О. Лукістіна, В. Моршнінова.

Рівним був заключний поєдинок В. Рюміна (63,5 кг «Трудові резерви» зі Слов'янська з В. Керксернером з РРФСР. Тут бі нічию, але ж оце не шахи. Рюмін двічі підрав другий на подібних турнірах. В активі М. Куомджана, динамівець з Донецька — перемога на міжнародному турнірі. У Ленінграді він добре виглядав у попередніх зустрічах. Фінал звів Куомджана з неординарним призером першості країни О. Хаматовим з РРФСР.

Упертим видав бій, Хаматов дещо випереджав суперника, за ним — перемога. «Бронзу» для команди принесли: Ю. Ляхов (48 кг, Київська область, профспілка), С. Суходохов (57 кг, Дніпропетровська профспілка) й армієць з Донецька В. Струпу (91 кг).

Добре проявила себе у Ленінграді наша змінна. І цей успіх з нею розділяють тренери збірної. Та я думаю про інше. Яким буде наступний крок наших молодих лідерів? Чи зростуть вони в якесь-як самоубитні боксери. Задатки для цього в хлопців є, але необхідна велика праця.

М. ЗАВ'ЯЛОВ, заслужений тренер СРСР.

Загалом ми, тренери, задоролені підопічаними, за винятком хіба що воротарів — Ростислава Винничука та Ігоря Зінкевича. Вони просто зобов'язані грати надійніше. Вразюючи, що наступний тур, уже в жовтні, знову проводитимемо у Львові і приймаватимемо, серед інших, і студентів МДУ, можна говорити про непогані шанси у боротьбі за медалі.

Єдино динамівецькою командою, яка напевно ці розраховувала на фінальну півтунку, була київська. Лише на очко поповнився Іхній багаж звітного туру. Чого й Івану бракувало? Бойовості? Ні в якому разі. Передусім солідного ігрового досвіду — юним, через що бували суперники у заключних періодах цих матчів не тільки врівнювали становище, а й вивирали перемоги. Лише ветеран киян Валерій Завізон тримався на рівні. Та хіба не красномовний факт, що найкращий троє киян — реальні кандидати до збірної СРСР на молодіжну першість Європи в Греції? — Андрій Коваленко, Дмитро Баркалов, Андрій Белофастов?..

Записав М. ВАСИЛЕНКО.

водне поло

Бракувало досвіду

Характерною особливістю щорічного чемпіонату СРСР з водного поло є фактичне визначення складу фінальної шістки вищої ліги вже за два (!) турні до завершення основних двоколових змагань. І це при тому, що переважно більшість ігор навіть між представниками різних полів таблиці відзначалася напруженою до останніх секунд. Побільшало й нічиїх, зокрема перше очко у лідера — столичного «Динамо» — відібрали лівів'яни одноклубники. Слово одному з тренерів прикарпатців майстеру спорту Ю. ГАЙДАСЕНКУ:

У МОСКВІ ми набрали шість очок з десяти. А недоухувалися, як на мене, ще принаймні трьох. У поєдинку з каспійськими моряками володіли незаперечною перевагою протягом більшості ігрового часу, та примудрилися програми. Одинадцять разів мали чисельну більшість і забити... тільки двічі. Тоді як у бакинців ці показники дорівнювали відповідно — 2 та 1. Той матч ми, звичайно, розібрали у колективі. Та відрадно, що не вдалося не вибрати хлопців з колп. І московське «Динамо» в матчі з нами зрівняло востанє рахунок за 11 секунд до кінця.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

	В	Н	П	М	О	
1. «Динамо» (М)	14	2	0	189	-123	30
2. МДУ	11	2	0	154	-113	24
3. «Динамо» (А-А)	11	2	3	151	-128	24
4. ЦСКА ВМФ	10	2	4	143	-118	22
5. «Динамо» (Лв)	9	4	3	166	-149	22
6. «Динамо» (Тб)	9	2	5	133	-124	20
7. ЧФФ	7	0	9	135	-148	14
8. «Москвичи»	5	2	9	118	-133	12
9. «Локомотив» (Х)	2	4	10	108	-138	8
10. «Динамо» (К)	1	4	11	126	-153	6
11. СКЧФ (Сев.)	2	2	12	98	-138	6
12. «Балтика» (Лд)	1	2	13	106	-162	4

Помітне відділення «СТ» на перехресті думок

3 початку року до редакції надійшло 47410 листів

повертаючись до надрукованого

Поновленню не підлягає

І ЗНОВУ за рибу грощи. Так-так, не стихли хвилі, що їх робить О. М. Віктор у Чернівці. І коли стихнуть — невдоволено, бо знаходяться в місті люди, які з точки зору незрозумілих причин остерігаються покласти край її «діяльності».

Шкода газетної площі, але змушені нагадати читачам, в чому ж, власне, справа. 24 лютого нинішнього року в «Спортивній газеті» було вміщено матеріал «Поновленню не підлягає», в якому йшлося про конфлікт, що стався в колективі інструкторів з виробничої гімнастики Чернівецького м'ясокомбінату О. М. Віктор з колективом, у результаті якого вона була звільнена з посади.

У висновку експертизи за лютий говориться, що у О. М. Віктор з 4 січня було загострена хвороба, і впродовж 8 січня її видали лікарняний листок, на якому вона перебувала до 16-го. Та слід зазначити, що з 4-го по 8-е О. М. Віктор у змові була виходила на роботу, а якщо вийшла — дотримувалася трудової дисципліни.

Завших кров, Віктор звернулася до поліклініки: спало на думку, що тиск крові не буде нормальним? Тож ж і пошаркялася на поганій стан здоров'я, який погіршився ще кілька днів тому. О. М. Віктор стоїть на обліку в зв'язку з перенесеною в минулому чорно-мозковою травмою. Звісно, лікар, поміривши її тиск, виписав лікарняний листок.

Та якби то була одна її провина. Віктор стільки разів — це відбито в наказах — порушувала трудову дисципліну, що і без випадку з нею було б достатньо, щоб її звільнили з посади інструктора. Але Віктор стільки разів порушувала трудову дисципліну, що і без випадку з нею було б достатньо, щоб її звільнили з посади інструктора.

Необхідність виникла дуже скоро. Віктор укроті подала до суду — і Віктор комбінат атакували перевірками. В чому ж справа? Попереднє рішення було затверджено обласним, республіканським, Верховним судом. Всім томів справи показував мені прокурор області і запевняв, що ніколи Віктор не буде більше працювати на м'ясокомбінаті. Як же розуміти те, що вже через місяць він (!) подав на перегляд справи?

Я не мав змоги зайти до самого прокурора, бо коли знову приїхав до Чернівців, А. О. Кравченко вже не займав цю посаду. Прокурор же слідчого відділу прокуратури А. В. Хитун пояснив: у Віктор з'явилася нова аргументація у суперечці з адміністративним комбінатом. Якби ж то аргументи?

На засіданні суду я чув, як їх спростовували представники м'ясокомбінату, старший юрист консультує С. С. Сидоров: 4 січня 1985 року Віктор відмовилася прийти до директора для пояснення, чому вона звільнилася з роботи.

Вона спійнялася на роботу самовільно залишила роботу місце напередодні — йй за оголошеною суворо доганю. О. М. Віктор стверджує, що не могла з'явитися до директора через стан здоров'я. Та ніяких документів, які б засвідчували її погане самопочуття у той день, адміністрації м'ясокомбінату вона не показала. Віктор ходила по території комбінату, а зайти до директора не змогла. Дивно.

У висновку експертизи за лютий говориться, що у О. М. Віктор з 4 січня було загострена хвороба, і впродовж 8 січня її видали лікарняний листок, на якому вона перебувала до 16-го. Та слід зазначити, що з 4-го по 8-е О. М. Віктор у змові була виходила на роботу, а якщо вийшла — дотримувалася трудової дисципліни.

будьмо знайомі На дорогу життя

З ІВАНОМ Прокоповичем ми земляки, але познайомилися в Москві. В 1983 році проходив Міжнародний Марафон Миру. Голубов тоді розминяв вже сьомий десяток, але втевено подолав важкі 42 км 195 м олімпійської траси за три з половиною години. Тепер за його плечима пробіг по Дорозі життя в Ленінграді в більш ніж тридцятиградусний мороз, перехід по Посю Славни в Одесі... А був час — тільки мрята міг про таке.

Після п'ятидесяти років життя похитнулося. Важко було не тільки ходити — дихати, Вирішив подолати неміч. А Ю. ЛЮБЦЕНКО.

довідковий кіоск Записуйтесь у Геракли й Афродіти

Схоже з хлопця не хоче бути сильним, витривалим, мати до того ж добру статуру й різьблені м'язи! А хіба знайдете в дитині, яка б не мріяла про атлетичну фігуру? Досить цього допоможуть регулярні заняття фізкультурою та спортом, і, насамперед, атлетичною гімнастикою, якій, судячи з численних листів читачів «СТ», вони з задоволенням присвячують свій час.

Цей порівняно ще новий вид фізичного загартовування останнім часом завдяки великій популярності. Пропонуємо записатися до будь-якого з наведених нижче (список цей далеко не повний) осередків атлетичної гімнастики, розташованих на території нашої республіки:

- КЛУБИ
Ворошилоград, вул. Луначарського, 95, клуб «Атлет»;
Ворошилоград, квартал Пролетаріату Донбасу, 11;
Ворошилоградська обл., м. Свердловськ, вул. Енгельса, стадіон імені М. Горького, клуб «Вікторія»;
Дніпропетровськ, вул. Плеханова, 7, клуб «Атлант», тел. 67-32-61;
Дніпропетровськ, вул. Писаржевського, 22, клуб «Атлет», тел. 46-20-38;
Дніпропетровськ, житломастерська «Північний», Будинок культури «Металургія», клуб «Олімпік», тел. 29-02-24;
Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, 36, клуб «Надія», тел. 92-71-12;
Дніпропетровськ, пр-кт Кірова, 80-6, клуб «Атлет»;
Дніпропетровськ, вул. Шмідта, 5, клуб «Богатир», тел. 42-79-96;
Житомир, вул. Генерала Вітрука, 49, клуб «Геркулес»;
Івано-Франківськ, вул. Чапаєва, 54, клуб «Геркулес»;
Київська обл., м. Богуслав, вул. Леніна, 98, клуб «Старт»;
Львів, вул. Коперника, 1, клуб «Олімпік»;
Одеса, вул. Челюскінців, 25, клуб «Атлет»;
Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Перемоги, 5, клуб «Оніс»;
Полтавська обл., м. Миргород, вул. Гоголя, 160;
Харків, вул. Моношкіна, 3-а, клуб «Аргонавт-1»;
Харків, вул. Дзеляна, 1-6, клуб «Аргонавт-2»;
Харків, вул. Жовтневої революції, 51;
Чернівці, пр-кт 50-річчя Жовтня, 72, жец № 3.
СЕКЦІЇ
Вінниця, вул. Ворошилова, 16, стадіон «Локомотив»;

перевірено на місці Доки нудьгувати стадіону?

Один з найстаріших стадіонів Кривого Рогу підпорядкований рудоуправлінню ім. Карла Лібкнехта. Побудований у далекі тридцять років, на початку п'ятдесятих реконструювався. Після цього і став осередком фізкультурної роботи на підприємстві та у розташованому поруч житловому масиві. Вірніше, був осередком деякий час тому. А зараз В. Серьогін, К. Зінко та інші жителі району пишуть, що стадіон занедбано, ніхто на ньому не займається.

ПЕРШИЙ раз я завітав туди в квітні. Біля центральної входу мотули колонади, виконані в класичному стилі, підфарбовані балюстради — словом, видно, що по фасаду пройшла рука господаря. А от за воротами... Бігові доріжки поспані зазорними щелепами. Газон нагадує не футбольне поле, а майданчик для проведення кориди. І тільки подекуди сиротливо пробиваються острівці кущової травиного покриття. Таке враження, що на стадіоні взагалі нікого не буває. Намагаюся відшукати кого-небудь з керівництва.

У суботу не знайдемо, — говорить черговий В. І. Самохин. — Проте коли годі дві-три почекаєте, то, може, хтось із тренерів приїде... Чи проводиться на стадіоні якісь змагання або тренування? — Що ви! — здивувався він. — Як це змагання? Холодно...

І дійсно, опалювальні батареї — льодяні, облуплені стіни, розбиті плафони верхнього освітлення, пошарпані двері немов засвідчували, що ніяких заходів тут давно не проводили. Така ж картина в розділках, душевних, коридорах.

Подивився списки працівників стадіону — виявилось, що саме в суботу повинні тут «функціонувати» п'ять спортивних секцій (з міні-футболу, кульової стрільби, легкої атлетки, волейболу, боротьби, цюппрада, невідомо якої), ще є групи здоров'я та загальної фізичної підготовки. Тільки ось деталі: час роботи секцій не було вказано. Дивно!

Децю пояснила інструктор Ольга Асеева. — Порознь на стадіоні, бо немає чим заохочувати працівників. Взяти клуб любителів бігу «Старт», в якому я працюю організатором. У клубі всім бігунам, а відвідують тренування лише по дві-три особи. І так в усіх секціях. Чому? Погана матеріальна база. Але все ж таки провели турнір з настільного тенісу серед цехових команд рудоуправління. Днями влаштували серед дітей робітничих легкоатлетичні старты. Плануємо провести зустріч «Тато, мати і я» — спортивна на сніг. Це замало, розумію. Але кого це цікавить? Голова профкому рудоуправління Г. О. Курдюкєвич ніколи не бував на стадіоні. Так же ставиться до фізкультурних справ і заступник директора рудоуправління з господарчих питань Є. І. Устименко.

До нашої розмови втручається завідувач господарством стадіону М. М. Шумкова: — Раніше на стадіоні було барвисто й цікаво. Проводили різні фізкультурні свята, організували спортивні змагання. Завозили до стадіону різні кулінарні страви, соки, чай. А тепер... Коми хочеться приходити на занедбані спортмайданчики? Останній капітальний ремонт стадіону було проведено майже п'ять років тому. Поточні ж роботи у приміщеннях нічого не змінили. Працівники електромеханічної служби рудоуправління жодного разу протягом холодної зими не з'явилися, щоб оглянути неспрацюючу опалювальну систему. Вилікає тривогу недобудований плавальний басейн, про який ось уже півтора року як «забули» будівельники. Без допомоги керівництва не обійтись, власними силами працівники стадіону робити і ремонту і забудувати просто не під силу.

Розмови ці, як уже йшлося, відбулися ще в квітні. І була надія: ось настане тепло — і завітає на стадіон хтось із керівництва рудоуправління. Та зайшов днями — все як було. Та доки ж нудьгувати стадіону? Євген Іванович Устименко не зрозумів: — Ви не бачили пофарбовані трибуни? — Бачив, але... — Розумію, стадіону потрібна серйозна допомога. Запевняю... Запевненням віриш, коли вони підірлюються справми. А тут? Так що одне об'являє заступниці директора в скорому часі знову завітаю на стадіон. Тоді й подивимось, чи можна вірити об'явам керівництва рудоуправління.

В. ОЛЬШЕВСЬКИЙ, робітничий кореспондент «Спортивної газети». Кривий Ріг Дніпропетровської області.

Здоров'я вам, лікарю

МИ ЗВИКЛИ: медиків піклуються про наше здоров'я. А за нас? Нам рекомендують займатися фізкультурою. А що? Ми ж не медичні працівники, а звичайні люди. Ми ж не медичні працівники, а звичайні люди. Ми ж не медичні працівники, а звичайні люди.

просили втрутитися Ведмежа послуга

Лист болільників: «Нещодавно ми вийшли до сусідньої області на матч команд «Нива» (Тернопіль) і «Подільля» (Хмельницький). При вході на стадіон черговий міліціонер забрав у нас горні і барабани, за допомогою яких ми мали намір виграти земляки. Ну що ж, порядок є порядком. Та чому ж для всіх «однаковий»? Віля стадіону продавалися тиво, і «підтримувати» ним прихвильні тернопільчан вивірився за мене дозволеного. Навіть після закінчення матчу вони не вгамувалися: сварилися, загрозували, врешті-решт вибили бокове скло в нашому автобусі. У місцевому автопарку нам допомогли встановити нове, і ми благополучно дісталися додому. Але де ж були охоронці порядку? Чи вони своїх не чіпають?»

Коментар начальника Тернопільського міського відділу міліції В. І. ПАПАЦЬКОГО: — Горні, барабани, прапорці в нашому місті чергові відбирають у болільників, не рахуючись ні з земляцтвом, ні з гостинністю. Щодо вибитого скла — черговими не зафіксовано акту хуліганства на стоянці автобусів та й у відділі з подібного скаргю ніхто не звертався. А от у чому хмельничани мають рацію — так це в тому, що продавати пиво на стадіоні не годиться. Тож голові Тернопільського міського управління громадського харчування П. Ніжинського винесено догану.

Пристрасті між таймами

Яких тільки видощів не втілює Спортивна лотерея — перше дуже захоплюються. ЩО Ж тут незрозумілого: і цікаво, і вигідно. Заманує тоби, наприклад, машину мати — мерці на стадіоні. Придбав білетка — маєш собі «Жигулі» — звісно, якщо поспішатимеш. А якщо ні? Один раз — ні, другий — ні, а третій вже і замислюєш: що то за лотерея така «дивна»? Сусід, фотокореспондент, чи то тренер з футболу, і того разу виграв, і нині... Смутно душою обймає, і хочеться когось поскаржити. Краще за все — працівникам «Спортивної газети». І от — читачі: «Дорога редакціє! До вас звертається багатостраждана комісія. Згідно з графіком, що його затвердив облспорткомітет, уі очельюком по черзі голови райвиконкомів. Відповідальний за проведення спортивної лотереї — заступник голови облспорткомітету О. В. Рум'янець. На самому стадіоні встановлено чотири барабани, де знаходяться білети з номерами. Декого непокоїть, що тягнуть ці білети діти до чотирьох років: мовляв, можуть щось переплутати. Це практично неможливо тому, що у чотирьох барабанів різні призначення. З першого тягнуть білет, який вказує назву виграшу, може бути до семи різних найменувань. Другий барабан призначений для того, щоб визначити першу частину номера, третій — другу. Таким чином за допомогою другого і третього барабанів стає відомим номер лотереї. Піднімати тут ніщо нічим неможливо. Тим більше, що всі номери голова тиражного комісії оголошує у мікрофон, одночасно вони висвітлюються на табло. Діти, що беруть участь у розіграві, запрошуються з дитсадків району, що відповідає в даний час за проведення лотереї. Що ж, нам все зрозуміло. А болільникам? Хотілося, щоб організатори спортивної лотереї в Одесі все ж таки знайшли спосіб допомогти їм позбавитися від всляких дітей. Бо що то вже за розвага, коли сидиш і думаєш, що тебе обдурили? О. ШЕРМЕТА.

громадські кореспонденти повідомляють

Усі віки... ХТО не вживав такого виступу: до землі наче магнітом тягне. А ось робітники електромеханічного заводу «Мартин» цей вираз узяли й спростували на змаганнях першості міста Канева з гирьового спорту. Саме вони більше за всіх суперників «відірвали» 24-кілограмовий снаряд від помосту (в ланках слово «відірвали» вжито тому, що учасники виконували лише поштовх двох півторапудовників одночасно обом руками) й перемогли в командному залку. Друге місце посіли гирьовики СІПУ № 23 і третє — гідроелектростанції.

В особистій першості країни стали: 60 кг — Ю. Борщ — 22 підйоми, 70 кг — А. Михневич — 49, 80 кг — П. Загородній — 80, 90 кг — І. Склярський — 106 (абсолютний рекорд Черкащини), понад 90 кг — Л. Лубенець — 55.

Цікаво відзначити, що серед 55 учасників турніру були ветерани гирьового спорту М. Сагайдак, якому виповнилося 62 роки, та В. Лисак — йому лише пішов шістнадцятий.

М. КОБЕЛЯКОВСКИЙ, головний суддя змагань. Київ Черкаської області.

Сміливі, спритні В ТЕРНОПІЛІ відбулись обласні змагання з пожежно-прикладного спорту серед команд юних пожежних шкіл області. Сміливими, спритними, фізично підготовленими показали себе учні Хоростківської ЦШ № 2 Густинського району брати Ігор та Володимир Попки, Микола та Володимир Соляники, Іван Панюк. До виступу їх готував вчитель Ю. В. Федьков. Журі Тернопільського обласного правління добровільного пожежного товариства одно-

стайно визнали їх переможцями змагань. Р. МОЗЬОЛА, голова правління пожежного товариства. Гусятин Тернопільської області.

День естафет У НІКОПОЛІ пройшов День естафет на призы дачі Героя Соціалістичної Праці, заслуженого будівельника республіки І. Д. Ганчева. 117 команд вийшли на старт того дня. Школярі змагалися на дистанції від 50 до 100 метрів, дорослі від 100 до 1 км, починаючи з класичних легкоатлетичних естафет і закінчуючи різноманітними комбінованими. Переможцями у своїх групах стали команди восьмилітньої школи № 12, середньої № 15, педагогічного училища та краєвобудівного заводу імені В. І. Леніна. В. БЕНЬКО, Нікополь Дніпропетровської області.

Міняю, міняю, міняю... До відома колекціонерів «Збираю книги, програми, календарі-довідники, значки, вкряки з газет та журналі — словом, усе, що стосується футболу та хокею», — ці слова Олега Миколайовича Березного з Ленінграда можна поставити епіграфом до кожного з листів, з авторами яких ми вже свогорді познайомилися. Аби не повторюватися, наведемо тільки адреси тих любителів футболу і хокею, хто прагне розширити колекції своїх знайомих.

198006, Ленінград М-6, До зможі, Березний Олег Миколайович. Волинська обл., Ратнівський р-н, с. Жиричі, Віталій Мороз. 656006, Барнаул, вул. Красноармійська, 14, Никонков Володимир Борисович. 340060, Донецьк, вул. Шахтарів Донбасу, 21, кв. 1, Кучук Анатолій Андрійович. 343400, Донецька обл., Артемівськ, вул. Петровського, 78, кв. 3, Голубев Станіслав Анатолійович. 113105, Москва, Варшавське шосе, 7/1, кв. 45, Альберт Панков. 327020, Миколаїв, вул. Андреева, 9, кв. 2, Володимир Сельфінюк. 330048, Запоріжжя, вул. Вроцлавська, 11-18, Олександр Корольов. 312060, Харківська обл., Мересьєво, вул. Козубинського, 2, Ігор Борщевіч. 348043, Ворошилоград, вул. Красноармійська, 135, Бакуленко Сергій Вікторович. 323010, Дніпропетровська обл., Павлоградський р-н, с. Верби, вул. Горького, 43, Н. В. Нестеренко. 270110, Одеса, вул. Фрунзе, 27, кв. 14, О. Е. Наумов. 293200, Львівська обл., с. Давидів, вул. Сонячна, 19, Обаринчук Володимир Васильович. 286022, Вінниця, а/м 2755, Онисьчук Валерій Григорович. 256400, Київська обл., Біла Церква, Бульвар Гермогні, 179-а, кв. 43, Корж Сергій Іванович.

Ліміт підстерігає

Московські торпедці зіграли вчорно — 1:1 у матчі чемпіонату України з лєнінградським «Зенітом».

Цей поєдинок двадцятого туру було перенесено з 10 серпня на 30 червня. Рахунок на 13-й хвилині відкрив лєнінградський гостий Канішев. Через шість хвилин Гречнев встановив остаточний результат. У цілому лєнінградці провели гру активніше.

Торпедці надзгонали своїх земляків — спартаківців: обидві команди набрали по

20 очок і до вчорашнього вечора разом очолювали турнірну таблицю. Щоправда, у автозаводців незабаром можуть виникнути неприємності. Вони увесьме зіграли вчорно, і вже за два кроки їх підстерігає ліміт на нічийні результати.

А вчора відбулося ще два матчі. Ось результати: «Динамо» Тб. — «Жальгіріс» — 1:2, ЦСКА — «Спартак» — 0:2. Таким чином, «Спартак» знову одноосібний лідер.

«Кристал» — «Нафтовик» — 1:0

«Кристал» (Херсон) — «Нафтовик» (Одтирка) — 1:0 (0:0). Херсон. Стадіон «Кристал». 30 червня. Ясно. 27 градусів. 3 700 глядачів.

Суддя І. Горожанкін (Кіровоград).

«Кристал»: Яковлев, Морозов, Леонов, Сурмило, Циганков, Задорожняк, Мазур (Дідух, 46), Мартинов, Полубоярин, Жосан, Балашов (Меньшиков, 66).

«Нафтовик»: Жук, А. Ермак, Сорокін, В. Ермак (Колесник, 86), Хромей (Макаренко, 76), Фомін, Попович, Шуршин, Голос, Базвержий, Строгонов.

Голи: Мартинов (87).

Попереджено Сорокін.

буть, більше задовольняло гостей. Та ось господарі кинулися в одну з небагатьох своїх атак. Захисник Циганков з лівого флангу зумів зробити нацелену передачу у штрафний майданчик, і кращий бомбардир «Кристала» Мартинов головою спрямував м'яч у ворота суперників.

А взагалі зустріч двох команд, які не втратили шансів потрапити до першої десятиці, не випадала сподіватися болельщикам. Гра проходила мляво, у невисокому темпі, головні події розгорнулися у центрі поля. Команда ліній по три-чотири рази зуміли по-справжньому потурбувати воротарів суперників. Найбільше запам'яталися два потужні удари Шуршина та дві можливості відкрити рахунок, втрачені херсонцем Балашовим. Гравцями обох команд бракувало

наполегливості в боротьбі за м'яч, за перемогу.

Можливо, безбарвний гри сприяла задуха, що наче ковдрювало накрісла місто, чи накопичена втома. Адже календар цього року наднапружений...

О. КРУПІЦА.
Херсон (телефоном).

Оцінки — справедливі

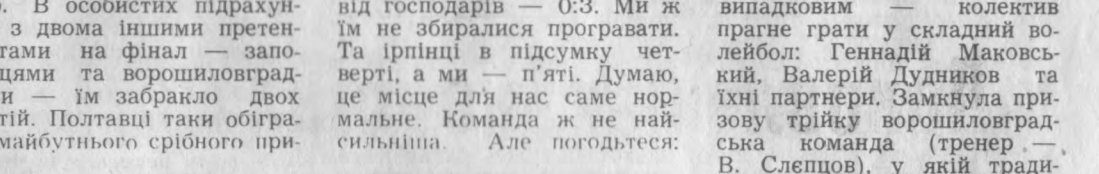
Наставник юнацької збірної Полтавщини заслужений тренер УРСР В. Агасянц не приховував розчарування. Замість участі в розподілі медалей його підопічні зайняли на спартакіадному турнірі в Ірпені шосте місце. А команда ж — симпатична, її лідери — Сергій Соснін і Вадим Візовський — хоч куди!

ДЕЯКОЮ мірою полтавцям не пощадило і підручникам. В особистих підрачунаках з двома іншими претендентами на фінал — запоріжцями та воршиловградцями — їм забракло двох партій. Полтавці таки обрали майбутнього срібного призера, але не до кінця довели, що інша шістка була «легкою». В турнірі за 5—8 місяців вони швидко розбіралися з хмельницькими ровесниками, але не витримали довгої розмови з дніпропетровськими — 2:3.

Зізнаєся тренеру дніпропетровців І. Третяку, що не вірив у їхній виграш останнього матчу. А Іван Петрович каже: «То на нас вплинула, мабуть, наша поразка від господарів — 0:3. Ми ж їм не збиралися програвати. Та Ірпіньці в підсумку чотирма, а ми — п'ять. Думаю, це місце для нас саме нормальне. Команда ж не найсильніша. Але погодьтеся:

дещо вміємо. Сьомий номер Євген Удер бере не тільки зростом, 196 см. Отже, є праця, є результат. Немає вибору! На весь Дніпропетровський одна ДЮСШ з волейболом. Добре, що хоч Нікополь теж делегує хлопців...»

Про кого ще сказати? Давно не бачили серед призерів юнаків Запоріжжя. З іншого боку, друге місце вихованців В. Радочина не назвеш випадковим — колектив прагне грати у складній волейбол: Геннадій Маковський, Валерій Дудников та їхні партнери. Замкнула призорову трійку воршиловградська команда (тренер — В. Слєпцов), у якій традиційно сильною є передня лінія. Навпаки, обмаль гравців такого плану в збірній Київщини (тренери — В. Тарнавський і Г. Славинський). А все ж немогати тренувати й розуміються на грі. Принагідно відзначимо директора місцевої ДЮСШ В. С. Ярошенка, який разом з голоним суддею Б. І. Сметаніним забезпечили чітку організацію фіналу.

Коли ці 16-річні хлопці навчилися ходити, волейбол почав... зникати під дах спортивної і палаці, і от за рік до заміщення школи вони застали не випадково, будемо сподіватися, повернення популярної гри на свіжє повітря.

А тренера збірної УРСР цієї виховної групи Георгія Дмитровича Шадененного трохи насторожила легкість, з якою просувалися до першого місця одесити. Після — 3:1 з дніпропетровцями підопічні Г. Черненко скрізь виграли в трьох сетах. І от два Андрії — Павлюк і Спич — разом з друзями постаралися «за всю Одесу». Та це була розминка, порівняно з всеохопними іграми учнів спортивної. Вирішено на базі одеської СДЮШОР № 2 провести підготовку команди, посиливши її в межах дозволеного процента. Як воно буде, там у Тбілісі?

На ЗНІМКУ: в оточенні дерев грають збірні школярі Воршиловградської та Чернігівської (на протилежній половині) області.

Требя вміти чекати

ДВА гравці київського «Динамо» і один «Дніпра» претендували на звання кращого футболіста республіки за підсумками червня. Дніпропетровець Олег Протасов досить рівно пройшов турнірну дистанцію місяця, забив свій сотий м'яч у залік Клубу Федотова, та коли об'єктивно, він лише наблизився до своїх найкращих форм, яку, віримо, набере найближчим часом. Захисник динамівець Олег Кузнецов також зіграв у червні надійно, не раз виручаючи команду в складних ситуаціях, але припустився кількох прирких помилок у фінальному матчі розіграшу Кубка країни. І хоч зірочки виставляються за якістю виступів у першості, це теж відіграло свою роль при визначенні лауреата. Отже, за-

лишилися одна кандидатура — Олександр Михайличенко, який і став кращим футболістом червня, набравши чотири бали.

Олександр дуже вдало розпочав нічийний сезон, вирізнявся на фоні товаришів свіжістю й наполегливістю. Та й нині, коли команда підтягнулася, набирав обертів, Михайличенко не випадково з загальною обіймом, веде свою гру, яка, судячи з листів, дуже подобається болельщикам. Згадаймо, шлях Олександра до основного складу туровався непростим, чимало часу він провів у дублерів. Однак дочекався часу свого і сьогодні по праву займає місце серед найкращих. А тепер от став і лауреатом.

Збірні ж червня має такий вигляд:

Городов-3 бали		Сорокалет-3	
«Дніпро»		«Дніпро»	
Баль-3 «Динамо»	Кузнецов-4 «Динамо»	Сорокалет-3 «Дніпро»	Сорокалет-3 «Дніпро»
Яковлев-2 «Динамо»	Литовченко-2 «Динамо»	Заваров-2 «Дніпро»	Михайличенко-4 «Динамо»
	Протасов-4 «Дніпро»	Малишченко-2 «Металіст»	

Найякіснішою у червні визнано гру динамівець Кисва з «Жальгірісом» — 9 бали. У загальному підсумку найбільше зірочок мають Городов — 13, Буряк — 12, Михайличенко — 11, Протасов — 10.

Дев'ятнадцятий тур

РОСТОВ-НА-ДОНУ

СКА (Ростов-на-Дону) — «Чорноморець» (Одеса) — 0:1 (0:0). Суддя О. Богомазов (Фрунзе). 4 100 глядачів.

Голи: Дикорев (68, у свої ворота).
Попереджено Секінаєва («Чорноморець»).

ВОРОШИЛОВАГРАД

«Зоря» (Воршиловград) — СКА «Карпати» (Львів) — 2:1 (1:0). Суддя Н. Левников (Лєнінград). 26 700 глядачів.

Голи: у «Зорі» — Юран (43), Кобзарев (71), у СКА «Карпати» — Кухлевський (48).

ВОРОНЕЖ

«Факел» (Воронеж) — «Металург» (Запоріжжя) — 1:1.

ГОЛОГО (Волгоград) — «Колос» (Нікополь) — 2:0 (2:0). Суддя В. Філіппов (Москва). 11 000 глядачів.

Голи: Васяєв (2, з пенальті), Никитін (45).

«Кузбас» — «Локомотив» — 0:1; «Памір» — «Криля Рад» — 1:0; «Пхактор» — «Геолог» — 2:0; «Котайк» — «Шинник» — 2:0; «Спартак» — «Даугава» — 0:0; «Торпедо» — «Динамо» Ст. — 1:1; «Динамо» Бт. — «Ростсільмаш» — 4:0.

Наввипередки з проблемами

Закінчилися перше коло і, вважаю, в порівнянні з минулорічним сезоном більшість команд другої ліги продемонстрували замішувальну гру, — каже старший тренер тернопільської «Ниви» В. ПОЛЯНСЬКИЙ. — Це результат якісної праці наставників і футболістів як у підготовчий період (хоча, згадаймо, погода піднесла цього року чимало сюрпризів), так і під час марфонської дистанції чемпіонату — його за динамічністю можна порівняти збіраю з турнірами зокреанських хокеїстів.

огляд

Судити самі. За останні 36 днів тернопільська «Нива» з урахуванням ігор на Кубок країни провела двадцять матчів. Не пригадує, щоб у нас це коли було так шалений календар. Ось тут і підстерігає головна небезпека. Якщо до послуг колективів вищої та першої ліги добре обладнані заміські бази, де є все необхідне для відновлення сил, то майже всі команди другого ешелону цим похвалитися не можуть.

Взяти нашу. Поблизу заміської бази в селі Великі Гаї чудовий ландшафт, але яка користь з цього футболістам, коли тут немає ні реабілітаційного центру, ні харчобюро, ні нормального поля для тренувань. І скільки не б'ємо на сполух, наш шеф з оглядом пропонує та й інші зацікавлені організації зберігати олімпійський спокій. Уявляєте, як непрості за цих умов підготовки підопічних до матчів у бойовій формі.

Щодо самого турніру, то мені здається, що надалі боротьба буде ще зав'язанішою. Можливо, й сюрпризи, бо у другому колі багато хто задекларував від того, хто скільки сил зберіг, у кого надійніші запасні. Тут мені хоті-

лося б торкнутися такої теми, як стимул у змаганнях. Спостерігаючи за суперництвом майже трьох десятків команд української зони, переконуюсь, що більшість з них діляком задоволення тихим життям. Мовляв, головне — не опинитися серед аутсайдерів. Можливо, це тому, що у команд надто забувничий конкур на єдине місце, яке дає право поборотися у перехідних іграх за путівку до першої ліги. Хоча колективів, гідних підвищення в класі, не попликується про розширення представництва? Адже в інших зонах виступає значно менше команд. Спортивний принцип має торжествувати. Втім, можливо, хоч цього року друга ліга зазнає організаційних змін?

Кілька слів про свою команду. Ми брали зобов'язання бути у прозовій трійці і поки дотримуємося запланованого графіку. Хоча, як на мене, і не дорахувалися кількох важливих очок. Подумали не вистачило спортивного шаста. У іншому випадку втратили основного диспетчера, справжнього лідера, капітана команди Біскупа, якого ще в сімнадцятому турі тяжко травмував вінничанин Мордовін. Пере-

конується у несправності деяких рішень республіканської федерації футболу. Мордовина, котрий зламав Біскупу ногу, дискваліфіковано на десять ігор, а Біскуп, який за тривалий час виступів у «Ниві» жодного разу не був навіть попереджений, змущений через травми, пропустити півсезону. Гадаю, у подібних випадках порушників слід карати суворо. Приміром, хай вони пропускають стільки ж матчів, скільки гравців, якого травмувало. Це буде справедливо.

І останнє. Цього року розгорнуто дискусію про необхідність перебудови нашого футбольного господарства. Але йдеться лише про проблеми команд вищої ліги. Однак уваги вимагає і другий ешелон. На перший погляд, на що скаржитися тернопільській «Ниві». Хоч на місцевому стадіоні і не проводять спортивної лотереї, кожен матч збирає в середньому по 10—12 тисяч болельників. Та команди від цього користі ніякої. Усоди в ролі пасивних. За оренду стадіону — плати. Заміська база, автобус — теж витрати. Значить, потрібні дотації. Але ж їх можна скоротити, подбавши про збільшення відрачувань на баланс команди з того прибутку, який вона приносить. Тоді не треба буде ходити з простягнутою рукою...

Занісав В. МИХАЙЛОВ, спеціальний кореспондент «Спортивного газети» Тернопіль.

відрадження до команди

То мерехтить, то гасне

Третього червня кіровоградським прихильникам футболу стало відомо, що з місцевої «Зірки» за слабку підготовку відраховано трьох відомих гравців — майстра спорту міжнародного класу Олександра Бережного, майстра спорту Миколу Латиша та Анатолія Сальнікова. Напередодні команда зазнала чергової поразки. Дванадцять в сезоні і п'ятой підпад. А через три дні прийшло повідомлення з Полтави: «Зірка» виграє у «Ворсклі». Слідом було здобуто й дві перемоги вдома. Все раптом закрутилося навпаки.

ТАКЕ в команді траплялося неодноразово: як тільки керівництво обласних організацій ставало не до вгоді турнірні місця команди, починалися пошуки нового рятівника. Знаходили його, як правило, далеченько. Але вгадували із запрошенням ой не щоразу. Переохочувати всіх персонажів цього календарського мабуть, нема сенсу. Чого варті тільки період з 1985 року. Тоді в ролі начальника команди перебував популярний у минулому московський футболіст Борис Петров. І коли влітку наступного року йому запропонували посаду старшого тренера, це сприймався нормально. Та дуже швидко Борис Михайлович зв'язав усі «за» і «проти» на кіровоградській футбольній ниві та й... поїхав додому.

Восени 1986 року з'явився В. М. Спирidonov. За справу взявся, засукавши рукави. Та команда — це ж люди. І без контакту з ними нічого не доб'ється, хоч і вони не без гріхів. Коли ж на одному з цюгоричних розборів невдало гри футболісти відверто запитали Володимира Михайловича, де його тактичні настанови, він образився.

Четвертого травня команда дізналася про прихід нового наставника. Григорій Андрійович Іщенко переравав, нарешті, серію нападів тренерів з усіх усюд. Хочеться врятувати, що в Кіровограді свідомо вийшли в скрутний момент на виховання місцевого футболу (останнім часом Іщенко працював у Хмельницькому). Звичайно, «Зірка» не могла відразу переорієнтуватися. Новий тренер не став звинувачувати своїх попередників, а взяв курс на психологічне зміцнення колективу.

— Ми повірили йому, — каже один з гравців «Зірки» Михайло Калита. — І здається, рушили з місця. Зараз займаємо, безумовно, не «своє» місце. Просто мусимо піднятися вгору. Тим

Аркадійович не був, здається, до кінця відвертим. Усе занувався поглядом; яку таку археологію приїхав розкопувати кореспондент. А хотілося знати одне: чому так довго ліхомиють «Зірку»?

...Оптимізму в прихильників команди побило після виграшів у торпедівців Луцька — 2:0 та ровесників «Авангарда» — 3:1. У другому матчі кіровоградці доводили підтримувати високий темп, пробували пресингувати. Причому приклад подавав ветеран (десять сезонів у команді) Валерій Самофалов. Добре провів другий тайм вихованець місцевої СДЮШОР Андрій Канчевський. Чи стане така гра правилом для «Зірки»?

— Будемо прагнути, — каже Г. А. Іщенко. — Хоча мене поки не задовольняє півзахист. Та й зміна тактики мусить відбутися передусім у свідомості гравців. Сьогодні серед них нема байдуцьких, і це вже добро.

— Якщо реально, то місце вище, ніж у середині таблиці, пообіцяти болельщикам ми не можемо, — вважає ще один старожил команди Володимир Димов. — Надто багато було замарновано на старті. Але бачите, боремося. Нинішній склад ще далеко не вичерпав себе. І тренери праві: без біліцького духу «Зірка» не стане на ноги. А нам тепер дуже важливо згуртуватися.

Що ж, ловили «супертренерів», обцяли золоті голи заїздяним майстрам, а виявилось, що їх цілком влаштовує слабе мерехтіння «Зірки». І записалися з реконструкцією спортивного стадіону, названого нещодавно на сторінках нещодавно преси прохідним двоном. Спорудженням стандартного поля та відновлювального центру на тренувальній базі, яка приваблює хіба що чарівними пахомами лісу. З допомогою обох футбольних шкіл міста. І стабілізацією самого колективу «Зірки», якому тепер важко, дуже важко, але спалахнути по-справжньому якраз.

хокей на траві

По горбках і ривчаках

ЧЕМПІОНАТ СРСР З ХОКЕЮ НА ТРАВІ. Жінки. Вчора літа. 1 коло. III тур, Гродно, Москва. 26—29 червня.

ГРОДНО. У заключному матчі турніру лідери чемпіонату — спортсменки з Київщини зустрілися із господарками.

«Ритм» (Гродно) — «Колос» (Вориспіль) — 1:1 (0:1).

Голи: у «Колоса» — Валуйська (8); у «Ритму» — Савчик (57).

поле виявилось далеким від ідеального, синтетичного, на якому нині грають у всіх країнах, де серйозно культивують трав'яний хокей. За несприятливих умов (приборкувати м'яч спортсменкам доводилося між горбками та ривчаками, перевага наших дівчат у техніці звелась нанівель. Цим пояснюється те, що «Колос» із чималою кількістю безпечних моментів використав лише один. Валуйська технічним нависним кидком поцілила у «девятку».

Господарки створили значно менше голевих ситуацій, однак після розіграшу одного з нечисленних штрафних кутівих відновили рівновагу.

«Спартак» (Москва) — СКІФ (Москва) — 0:4; «Текстильник» (Тирасполь) — «Анджиканка» — 0:0.

МОСКВА. І тут іншою представникою нашої республіки під запису змагань протистояли місцеві «хокеїстки».

«Криля Рад» (Москва) — «Буревісник» (Суми) — 1:1 (1:1).

Голи: у «Крил Рад» — Шутова (8); у «Буревісника» — Басайчук (26).

Сумчанки вийшли на поле з твердим наміром дати бій досвідченішим суперницям. Намагаючись максимально убезпечити свої тілі, вони в той же час прагнули використати будь-який шанс. У першому таймі, щоправда, коли москвички досить швидко відкрили рахунок, здавалося, що долю зустрічі майже вирішено. Та невдовзі після красивої атаки Басайчук забил м'яч у відповідь.

По черв'яку небезпечні моменти більше виникали біля воріт гостей, які дружно оборонялися і одного разу навіть вивели м'яч із порожніх воріт. У нагороду — довогочувана нічия.

«Зв'язківець» (Баку) — «Турар» (Шуаля) — 1:1; «Політехнік» (Ташкентська обл.) — «Спартак» (Московська обл.) — 0:1.

В. КАЗИМІРОВ,
І. ТРОФИМЕНКО.

ТАБЛИЦЯ РОЗИГРАШУ за станом на ранок 2 липня		І	В	Н	П	М	О
1. «Чорноморець»	17	14	3	0	28	—	31
2. «Локомотив»	18	9	7	2	20	—	25
3. «Даугава»	17	10	4	3	27	—	13
4. «Колос»	19	10	3	6	27	—	23
5. «Ростсільмаш»	18	9	3	6	26	—	22
6. «Шинник»	18	7	5	6	12	—	14
7. «Динамо» Ст.	18	7	5	6	18	—	22
8. «Пхактор»	18	7	4	7	19	—	18
9. «Кузбас»	19	6	6	7	15	—	12
10. «Металург»	18	6	5	7	21	—	17
11. «Геолог»	18	6	5	7	17	—	15
12. «Памір»	18	6	5	7	19	—	17
13. СКА Р.	18	7	2	9	14	—	22
14. СКА «Карпати»	18	5	6	7	19	—	21
15. «Зоря»	17	5	6	6	17	—	21
16. «Спартак»	18	5	6	7	11	—	15
17. «Котайк»	18	6	2	10	21	—	26
18. «Ротор»	18	6	2	10	21	—	28
19. «Динамо» Бт.	18	5	4	9	13	—	19
20. «Факел»	18	4	6	8	12	—	18
21. «Торпедо»	18	4	6	8	12	—	14
22. «Криля Рад»	17	4	3	10	12	—	21

Шахи

Все ще попереду

У ЮГОСЛАВСЬКОМУ і в підсумку літє нічия. Потім програв шведові Ернсту. Після цих двох нічиїх — нова поразка: від Сплмена і китайця Кіу Жунгуана. Лише в сьомому турі здобув свою першу в турнірі перемогу над Альбургом (США) і відтак набрав 2,5 очка. Дистанція для розгону — чималенька...

У червні пройшло кілька цікавих міжнародних змагань за участю радянських шахістів. Екс-чемпіон світу Карпов збільшив свою колекцію перших призів, набравши на турнірі в Вільбо 7 очок з дев'яти можливих. На пів-очка відстав швед Андерсон, а 3—4 призів не зазнавши жодної поразки, розділяв з югославом Любоєвичем в обох — по 5,5 очка, чемпіонка світу Чубурандже, Іспанська газета «Пайс» зазначила, що це найкращий

Шахи

результат, досягнутий жінкою в історії шахів.

Учасник недавнього суперфіналу претендентів Соколов розділяв 5—6 призів з юною угоркою Жужою Полгар. Вони набрали по 4,5 очка.

Турнір у Москві, що традиційно проводиться обласним шаховим клубом, виграв харків'янин Гуревич — 8,5 очка з 13. Другим був львів'янин Романяншин — 8 очок. Ще один наш земляк севастопольський Маланок розділяв 3—5 місця — 7,5 очка.

Близькучого успіху в польському місті Пєтргув-Трибунальській досягла киянка Лідія Семенова. Сім перемог, шість нічиїх і жодної поразки — перший приз! А поразку в першій грі! А поразку, набравши 7,5 очка, була лише п'ятою.

Наш кор.

чемпіонат колективів

Восьмий тур

Перша зона. «Маяк» (Богородчанськ) — «Нива» (Бережани) — 0:1; «Зірка» (Львів) — «Прогрес» (Бердичів) — 0:2; «Буревісник» (Кам'янець-Подільський) — «Карпати» (Сторожинець) — +:— (невяка); «Нафтовик» (Доліна) — «Сокиля» (Гайсин) — 1:3.

Лідир «Прогрес» — 12 очок.

Друга зона. «Зірка» (Житомир) — «Ізотоп» (Кузнецовськ) — 2:0; «Підшипник» (Луцьк) — «Цементник» (Миколаїв) — 3:0; «Колос» (Серебрянівка) — «Цукровик» (Чортків) — 2:4; «Колос» (Голішів) — «Колос» (Заставна) — 2:1.

Чотирнадцять очок має «Підшипник».

Третя зона. «Схід» (Київ) — «Старт» (Харків) — 3:1; «Автомобіліст» (Суми) — «Явір» (Краснопіль) — 4:0; «Авангард» (Лозова) — «Сулал» (Лубни) — 2:2; «Паперовик» (Мелні) — «Дніпро» (Геронимівка) — 1:0.

У «Дніпра» 12 очок.

Четверта зона. «Будівельник» (Київська область) — «Кремій» (Кремінчук) — 2:2; «Темп» (Черкаси) — «Нафтовик» (Пирятин) — 1:1; «Паперовик» (Обухів) — «Локомотив» (Знам'янка) — +:— (невяка); «Інгулец» (Кривий Ріг) — «Більшовик» (Київ) — матч перенесено на 1 серпня.

Лідир «Кремій» — 12 очок.

П'ята зона. «Водник» (Миколаїв) — «Зірка» (Жовтєве) — 1:4; «Трансформатор» (Запоріжжя) — «Енергія» (Нова Каховка) — 0:1; «Титан» (Арм'янськ) — «Динамо» (Одеса) — 0:0; «Колос» (Осокорівка) — «Судноремонтник» (Іллічівськ) — 1:0; «Авангард» (Орджонікідзе) — «Торпедо» (Мелітополь)

парус: біля витоків майстерності

Від дитячого — до дорослого

Небагато знайдеться в республіці сіл, де б діти займалися парусним спортом. Не тому, що він не подобається хлопцям і дівчаткам, — просто не було такої традиції. Наче то — міська ознака: вітрила над водою.

А В ХЕРСОНСЬБІЙ області, яка взагалі чи не має біля водойм, ту дивну традицію порушили. І одним з таких осередків став радощів «Лиманський». У селі Станіслав, розташованому на узбережжі лиману, парусна секція існує вже не перший рік. Тренер Вячеслав Миколайович Вельмахов має три групи. Щоправда, розкоші особливих секцій від нас не пропонує. Однак дітяки їм свого часу старий будинок, який відремонтували, привели до ладу. Директор радощів Леонід Тимофійович Смутченко розуміє, що захоплення вітрилами — різ серйозна. Тому купили юнак яхтсменам «Оптимісти», «Надежда», парусні лодки. І на останніх республіканських змаганнях з пересадкою експлиць, які проходили в Києві, в команді Херсонської області були спортсмени зі Станіслава. А торік з подібної родини привезли додому нагороди за перемогу Сніжана Чечина та Тая Плуготар.

Зростає вітрильний флот сільської секції. І вже тісно їй у тому будинку. Потребує колектив розширення бази. Час вже перерости секції на яхт-клуб. Бо вже вагують проводити теоретичні заняття. Немає де полагодити човни, вітрила. Для цього потрібні приміщення.

До речі, і в Херсонській

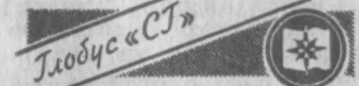
області в цілому сьогодні немає жодного яхт-клубу. Є рішення облпрофради про будівництво клубу для підлітків, однак практичних кроків не зроблено. Поки ж перебиваються, як це може. Скажімо, в спортклубі «Петровець» багато років діє секція. Є в неї непогана літня база, а от на зиму — хоч розпуски колективів. Тренер Олександр Андрійович Мухін навів час від часу впадає у відчай. Все ж у нього 45 учнів і всім хочеться дати раду, всіх утримати. До того ж здебільшого то діти суднобудівників. Через заняття парусним спортом і їх можна захопити до батьківської професії. А це для підприємства — не останнє діло. Та й дорослі яхтсмени є в колективі.

Секція «Петровець» має непогані вихованці. Стас Лозовий торік став чемпіоном України в класі «Промінь». Екіпаж «Солігара» на минулий Спартакіаді республіки був четвертий. Добре виступив він і на сьогорішній регаті на приз «Слави Севастополя». Серйозно ставляться до спорту в Херсоні і на всеукраїнських юнацьких змаганнях. Однак часи, коли можна добувати успіхи на самому ентузіазмі, минають. І для масовості, і для майстерності необхідна база, яка б давала можливість займатися обра-

ним видом спорту цілий рік. Херсонська область нині єдина в республіці, де так широко розбіглися по водоймах парусні колективи. Є вони у Новій Каховці, Великому Ленетисі, Генієцьку. Однак скрізь існують проблеми, які стримують зростання кількості яхтсменів. Якщо в області центрі відкривається підлітковий яхт-клуб, це стане своєрідним стимулом і до поліпшення умов на місцях. Якби раніш сільськими парусними секціями займалися тільки товариство «Колос», то сьогодні, коли створено єдине професійне фізкультурно-спортивне товариство, очевидно, є сенс усіх ті осередки (врахувати й міські) об'єднати в єдину систему, центром якої й має стати обласний підлітковий клуб.

У чому перевага подібного заходу? Можна чіткоше планувати замовлення на спортивний інвентар та його розподіл, вирішити проблему з тренерськими кадрами (вчасно надіслати замовлення до інституту на випускників, заздалегідь погодити з керівниками господарств побудову умови молодих спеціалістів, які прийдуть за призначенням тощо). Більше того, це дасть можливість утворити ландшафт дітячого — до підліткового, юнацького і далі — до дорослого спорту. Бо сьогодні Херсонщина ми знаємо здебільшого як область, що добре виступає в юнацьких парусних змаганнях.

В. ПЕТРЕНКО.

Рекордний стрибок у Стокольмі

Планку, встановлену на висоті 2,42 — на сантиметр вище за світовий рекорд радянського спортсмена Ігоря Паче, подолав з третьої спроби шведський атлет Патрік Шеберг. Стало це на міжнародних змаганнях серії «Гран-прі» на корольовському стадіоні Стокгольма.

ТЕПЕР Шеберг — абсолютний рекордсмен світу, бо вище досягнення в залах — 2,41 — також належить йому. Тренує рекордсмена Вільям Насуайскан, який заважає, що рекордний стрибок не був бездоганним з огляду на техніку виконання. В цілому ж настанник

легка атлетика

Республіканські тижневі плавачі

12—19. Масові змагання в колективній фізкультурі. (По вулиці Українській).
22—24. Чемпіонат СРСР зі шкільного класу шкільних. (Район Бригадів Кіровоградської обл.).
25—27. Республіканський турнір юніорів 1987—70 рр. народження. (Харків).

БАСКЕТБОЛ

1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Півфінальні змагання. (Київ).
1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).
1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).

ВОЛЕЙБОЛ

1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).
1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).

БОРЬБА

1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).
1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).

БАСКЕТБОЛ

1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).
1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).

ВОЛЕЙБОЛ

1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).
1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).

БОРЬБА

1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).
1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).

БАСКЕТБОЛ

1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).
1—4. Кубок СРСР. Чоловіки. Фінальні змагання. (Київ).

Липень спортивний

27—29. Першість СРСР серед юніорів та дівчат 1969—70 рр. народження. (Шуляй Литовської РСР).
30—31. Чемпіонат УРСР. Чоловіки і жінки. (Дніпропетровськ).

ВЕСЛУВАННЯ НА БАЙДАРКАХ І КАНОЕ

13—15. Першість УРСР серед юніорів та дівчат 1969—70 рр. народження. (Ковель Волинської обл.).
3—8. Чемпіонат УРСР. Чоловіки. Півфінальні змагання. II тур. (Севастополь).

ВОДНОЛИННИЙ СПОРТ

3—4. Міжнародна товариська зустріч між збірними команд УРСР, СРСР та Австрії. Чоловіки і жінки. (Київ).
15—19. Чемпіонат ВР ДОСР профспілок. Чоловіки і жінки. (Андропо).

ГОРНОЛАЗНИЙ СПОРТ

17—19. Всесоюзні змагання серед юніорів 1970—71 та 1972—73 рр. народження. (Куйбишев).
Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).

ГОРНОЛАЗНИЙ СПОРТ

17—19. Всесоюзні змагання серед юніорів 1970—71 та 1972—73 рр. народження. (Куйбишев).
Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).

ГОРНОЛАЗНИЙ СПОРТ

17—19. Всесоюзні змагання серед юніорів 1970—71 та 1972—73 рр. народження. (Куйбишев).
Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).

ГОРНОЛАЗНИЙ СПОРТ

17—19. Всесоюзні змагання серед юніорів 1970—71 та 1972—73 рр. народження. (Куйбишев).
Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).

ГОРНОЛАЗНИЙ СПОРТ

17—19. Всесоюзні змагання серед юніорів 1970—71 та 1972—73 рр. народження. (Куйбишев).
Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).

ГОРНОЛАЗНИЙ СПОРТ

17—19. Всесоюзні змагання серед юніорів 1970—71 та 1972—73 рр. народження. (Куйбишев).
Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).

ГОРНОЛАЗНИЙ СПОРТ

17—19. Всесоюзні змагання серед юніорів 1970—71 та 1972—73 рр. народження. (Куйбишев).
Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).

ГОРНОЛАЗНИЙ СПОРТ

17—19. Всесоюзні змагання серед юніорів 1970—71 та 1972—73 рр. народження. (Куйбишев).
Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).

ГОРНОЛАЗНИЙ СПОРТ

17—19. Всесоюзні змагання серед юніорів 1970—71 та 1972—73 рр. народження. (Куйбишев).
Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).

Що, де, коли

21—29. Міжнародна «Гданська» регата з участю збірної УРСР. Чоловіки і жінки. (Гданськ, Польща).
21—29. Міжнародна «Балтійська регата». Чоловіки і жінки. (Таллінн).

ПЛАВАННЯ

29—31. Всесоюзні змагання на приз газети «Советский спорт» серед юніорів 1973 та дівчат 1974 рр. народження. (Вільнюс).

ПЛАВАННЯ СИНХРОННО

9—12. Чемпіонат СРСР. (Київ).
30—31. Всесоюзні змагання серед юніорів 1973 та дівчат 1974 рр. народження. (Дніпропетровськ).

ПОЖЕЖНО-ПРИКЛАДНИЙ СПОРТ

17—19. Всесоюзні змагання серед юніорів 1970—71 та 1972—73 рр. народження. (Куйбишев).
Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).

РЕГБИ

Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

РЕГБИ

Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

РЕГБИ

Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

РЕГБИ

Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

РЕГБИ

Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

РЕГБИ

Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

РЕГБИ

Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

РЕГБИ

Чемпіонат СРСР. Вища ліга (1—12 місця). II коло. XV—XXI тури. (Куйбишев).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

ПОЛІШАУМО ХОКЕЙ...

У ЗВ'ЯЗКУ з пропозиціями проводити чемпіонат світу і Європи окремо, в різні строки і в різних місцях різні Міжнародної федерації з цього виду спорту Гюнтер Сабельський сказав у Відні: «Підкидають багато ідей — і розумних, і не дуже... Поділ на дві першості — з тієї другої категорії. На сьогодні у нас і так багато турнірів. Гадаю, краще вдосконалити їх, а не вигадувати нові».

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

Чемпіонат СРСР. Жінки. Вища ліга (1—12 місця). II коло. I—VI тури. (Київ).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

Чемпіонат СРСР. Жінки. Вища ліга (1—12 місця). II коло. I—VI тури. (Київ).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

Чемпіонат СРСР. Жінки. Вища ліга (1—12 місця). II коло. I—VI тури. (Київ).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

Чемпіонат СРСР. Жінки. Вища ліга (1—12 місця). II коло. I—VI тури. (Київ).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

Чемпіонат СРСР. Жінки. Вища ліга (1—12 місця). II коло. I—VI тури. (Київ).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

Чемпіонат СРСР. Жінки. Вища ліга (1—12 місця). II коло. I—VI тури. (Київ).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

Чемпіонат СРСР. Жінки. Вища ліга (1—12 місця). II коло. I—VI тури. (Київ).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

Чемпіонат СРСР. Жінки. Вища ліга (1—12 місця). II коло. I—VI тури. (Київ).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

Чемпіонат СРСР. Жінки. Вища ліга (1—12 місця). II коло. I—VI тури. (Київ).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

Чемпіонат СРСР. Жінки. Вища ліга (1—12 місця). II коло. I—VI тури. (Київ).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

Чемпіонат СРСР. Жінки. Вища ліга (1—12 місця). II коло. I—VI тури. (Київ).
13. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Бориспіль). (Київ).
14. «Крига» (Київ) — «Буревісник» (Суми). (Суми).